

Věc: Rozklad proti rozhodnutí ÚPV ČR ohledně zrušení patentu

PŘEDMĚT STÍŽNOSTI SPECIFIKOVÁN NA STR. 15 BOD 9

Podle § 68 zákona č.527/1990 Sb. o vynálezech a zlepšovacích návrzích, za použití ustanovení § 21 odst. 2 zákona 478/1992 Sb. podáváme v zákonné lhůtě ve dvojitěm vyhotovení

ROZKLAD

proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví, České republiky z 1.07.2009 ve věci návrhu společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], Praha na zrušení patentu č. 299 791 o názvu „Systém samoobslužného sázkového terminálu“, jehož majitelem je pan [REDAKCE], Česká republika.

O návrhu na zrušení patentu bylo rozhodnuto takto:

Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen Úřad) ve věci návrhu společnosti [REDACTED], se sídlem [REDACTED], Praha na zrušení patentu č. 299 791 o názvu „Systém samoobslužného sázkového terminálu“, jehož majitelem je [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupený [REDACTED], patentovým zástupcem se sídlem [REDACTED], rozhodl podle ustanovení § 17 odst.1. písm.a) zák. 478/1999 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů, takto:

Patent č. 299 791 se podle ustanovení § 23 odst.1 písm. A) zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, v celém rozsahu

Zrušuje

Zrušení působí od počátku platnosti patentu.

Úřad považoval za důležité nejprve interpretovat pojem „uživatelské rozhraní“ uvedený v patentových nárocích. Tento pojem je třeba chápat jako místo, jehož prostřednictvím zákazník provádí požadovanou operaci (sázku), kterým je datový displej a zařízení pro zadávání dat. Sázkový terminál pak představuje celek, který je předmětem technického řešení a zahrnuje součásti uvedené v prvním patentovém nároku, mezi něž také patří uživatelská rozhraní. Znamku, podle kterého uživatelská rozhraní tvoří samostatné části sázkového terminálu, proto nelze rozumět jinak, než že uživatelská rozhraní zahrnující alespoň datový displej a zařízení pro zadávání dat jsou konstrukčně oddělena od ostatních součástí sázkového terminálu a umístěna mimo část s mikroprocesorem.

Toto rozhodnutí bylo odůvodněno především tím, že z namítaného dokumentu D1 je znám systém pro interaktivní číselnou sázkovou hru, který zahrnuje v příkladném provedení více herních koncových zařízení či hracích automatů, spojených s centrálním řadičem (ovladačem) 90. Každý hrací automat podle D1 má herní displej 178 zařízení pro přijímání sázek a zadávací mechanismus 150 pro volbu vsazených čísel, je tedy samoobslužný, a v terminologii patentu odpovídá uživatelskému rozhraní C zahrnujícímu datový display 7 a zařízení 8 pro zadávání dat. Hrací automaty jsou individuální a mohou být dokonce používány samostatně. Centrální řadič (ovladač) 90 je podle D1 programovatelný, například pro volbu náhodných čísel, a není pochyb o tom, že je realizován jako mikroprocesor. Z D1 tedy je znám systém samoobslužného herního místa, v terminologii patentu systém samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor A sázkového terminálu a alespoň jeho uživatelské rozhraní C, zahrnující datový displej 7 a zařízení pro zadávání dat 8, které je propojeno s mikroprocesorem A sázkového

terminálu, přičemž uživatelské rozhraní **C** tvoří samostatnou část sázkového terminálu.

Podle D1 může být více centrálních řadičů (ovladačů) **90** propojeno přes komunikační síť **322** s hlavním počítačem **320**, který je určen pro řízení systému a správu sázkové hry a představuje tak centrálu **6** sázkové společnosti ve smyslu úvodní části prvního patentového nároku napadeného patentu. K tomuto propojení je každému centrálnímu řadiči (ovladači) **90** přiřazen síťový ovladač **230**, který zahrnuje modem a odpovídá tak bloku **4** přenosu dat uvedenému v úvodní části prvního nároku. Síťový ovladač **230** podle D1 je vložen mezi centrálním řadičem (ovladačem) **90** a připojenými hracími automaty **G₁ – G_n** spolu s propojovacím uzlem a ovladačem **232** herního banku, spolu s nimiž tak představuje modul **B** datového zabezpečení ve smyslu patentu. Systém samoobslužného terminálu, obsahující mikroprocesor **A** sázkového terminálu, známý z D1, tedy obsahuje také modul **B** datového zabezpečení, jenž zahrnuje blok **4** přenosu dat propojení přes komunikační síť **5** s centrálou **6** sázkové společnosti.

Úřad dále uvedl, že jak vyplývá z namítaných dokumentů D1 až D3, ani jeden z nich neobsahuje kombinaci všech znaků uvedených v prvním nároku napadeného patentu a namítané dokumenty tedy neprokazují, že předmět podle prvního nároku napadeného patentu nebyl ke dni, od něhož přísluší majiteli patentu právo přednosti, nový.

Zcela odlišné stanovisko však Úřad zaujal při posuzování, zda předmět chráněný patentem je výsledkem vynálezecké činnosti. A v případě všech čtyř nároků konstatoval, že předmět nárokovaný v těchto nárocích není výsledkem vynálezecké činnosti.

Toto své tvrzení zdůvodnil následovně. Podle Úřadu bylo shledáno oproti namítanému klíčovému dokumentu D1, o němž se návrh na zrušení především opírá, nové v tom, že modul napájení a datového zabezpečení zahrnuje blok přepětové ochrany propojený se zdrojem napětí a záložním zdrojem. Odborník, který by byl postaven před úkol toto řešení realizovat v době před právem přednosti napadeného patentu zjistí, musí v rámci svých všeobecných znalostí vědět, že počítač, který může mít v operační, tj. energeticky závislé, paměti cenná data, musí být opatřen záložním zdrojem energie. Ostatně také z obr. 8 a příslušné části namítaného dokumentu D1 tento odborník zjistí, že každý jednotlivý hrací terminál má na své zadní straně konektory pro alespoň jeden zdroj elektrické energie, a že v souladu s tím jsou v dokumentu D1 uvedeny zdroje elektrické energie v množném čísle také na blokovém schématu příkladného hracího automatu. Odborníkovi tak je možnost užití záložního zdroje v sázkovém terminálu zřejmá rovněž z namítaného dokumentu D1, a je tudíž pro něho nasnadě zvolit v té době v oboru elektronických zařízení běžný záložní zdroj s ochranou proti přepětí, tj. v terminologii patentu blok přepětové

ochrany propojený se zdrojem napětí a záložním zdrojem. Uspořádání systému podle prvního nároku napadeného patentu tak vyplývá ze stavu techniky způsobem odborníkovi zřejmým.

To ovšem neznamená, že by tyto znaky byly nepodstatné, ale znamená to, že pro odborníka bylo nasnadě, za účelem zabránění možné ztrátě dat, použít o sobě známý blok přepěťové ochrany propojený se zdrojem napětí a záložním zdrojem napětí.

Podle druhého nároku napadeného patentu, uživatelské rozhraní sázkového terminálu obsahuje další zařízení, kterými jsou čtečka elektronických karet, zařízení pro příjem a/nebo výdej hotovosti, zařízení pro vydání dokladu, které jsou připojeny k mikroprocesoru. Jak je zřejmé z namítaného dokumentu D1, v něm popsané uživatelské rozhraní rovněž může obsahovat čtečku elektronických karet. Dále je Úřadem tvrzeno, že je zřejmé z popisu samotné hry, že hráči mohou upravovat své sázky s ohledem na sázky ostatních hráčů, z čehož vyplývá, že zařízení pro příjem sázek jsou připojena ve smyslu terminologie napadeného patentu k mikroprocesoru sázkového terminálu. Vzhledem k tomu, že všechny znaky druhého nároku napadeného patentu jsou známy z namítaného dokumentu D1, i technické řešení podle druhého nároku vyplývá ze stavu techniky způsobem odborníkovi zřejmým.

Podle třetího nároku napadeného patentu je k mikroprocesoru sázkového terminálu připojen modul periferních zařízení a modul obsluhy, který obsahuje zařízení uvedená v druhém nároku. Rovněž z namítaného dokumentu D1 je zřejmé, že centrální řadič (ovladač), v terminologii patentu mikroprocesor sázkového terminálu, může být spojen s pracovní stanicí (modulem) obsluhy pro monitorování postupu hry. Pro odborníka tudíž bylo z dokumentu D1 seznatelné, že sázkový terminál může být vybaven modulem obsluhy a dalšími periferiemi. Proto i technické řešení podle třetího nároku vyplývá ze stavu techniky způsobem odborníkovi zřejmým.

Podle čtvrtého nároku napadeného patentu, uživatelské rozhraní tvoří počítač s mikroprocesorem propojeným s mikroprocesorem sázkového terminálu. Jak je výše uvedeno, pojem „uživatelské rozhraní“ je interpretován jako místo, jehož prostřednictvím zákazník provádí požadovanou operaci (sázku). Podle prvního nároku napadeného patentu jedno uživatelské rozhraní zahrnuje displej a zařízení pro zadávání dat. Jak je zřejmé z namítaného dokumentu D2, je v něm popsán herní systém, spočívající v přístupu hráčů k hernímu zařízení prostřednictvím počítačů, kdy centrální sázkové společnosti jsou propojena přímo jednotlivá uživatelská rozhraní (PC). Z namítaného dokumentu D1 je dále známo, že uživatelská rozhraní zahrnují displej a zařízení pro zadávání dat. Dále obsahují mikroprocesor spojený s centrálním řadičem 90 (ovladačem) tj. podle terminologie patentu s mikroprocesorem sázkového terminálu. Pro odborníka, který je seznámen

s obsahem namítaných dokumentů D1 a D2, a byl postaven před úkol realizovat řešení podle napadeného patentu, je zřejmé, že uživatelské rozhraní je možno realizovat pomocí počítače, a je tudíž pro něho nasnadě zvolit v té době běžný osobní počítač s obrazovkou a klávesnicí, spojený s mikroprocesorem sázkového terminálu. Z uvedeného je zřejmé, že technické řešení podle čtvrtého nároku napadeného patentu vyplývá ze stavu techniky způsobem odborníkovi zřejmým.

Dále se v odůvodnění uvádí, že nelze přistoupit na názor majitele patentu, podle kterého Úřad již skutkový stav zkoumal v udělovacím řízení a jde tudíž o věc již rozhodnutou. Všechny dokumenty D1 až D3, uvedené v návrhu na zrušení, byly sice Úřadu již před udělením patentu předloženy, avšak byly předloženy v jiné věci, totiž v řízení o návrhu na výmaz užitého vzoru č. 13650, odbočeného z přihlášky vynálezu nyní chráněného napadeným patentem. Tyto dokumenty D1 až D3 nebyly při udělovacím řízení uplatněny v připomínkách k patentovatelnosti předmětu přihlášky vynálezu, které měl kdokoliv možnost podat podle § 32 zák. 527/1990 Sb., a nebyly ani nalezeny průzkumovým pracovníkem při rešerši. Proto nyní nezbylo než ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb. posoudit splnění podmínek patentovatelnosti s ohledem na tyto dokumenty dodatečně, tj. v tomto řízení.

Úřad též v odůvodnění uvádí, že nelze souhlasit ani s názorem, vyplývajícím z obsahu podání navrhovatele, podle kterého by po pravomocném rozhodnutí o výmazu analogického užitého vzoru č. 13 650 mělo být zrušení patentu na stejnou věc bezpochybně v tom smyslu, že by Úřad musel automaticky rozhodnout stejně. Žádné důvější rozhodnutí ve skutkově shodném případě nezbavuje Úřad povinnosti postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy. V souladu s tím nyní Úřad rozhodl o návrhu na zrušení patentu č. 299 791 konzistentně s rozhodnutím o návrhu na výmaz analogického užitého vzoru č. 13 650, a to tak, jak je výše uvedeno, teprve poté, co důkladně posoudil předložené důkazy.

Majitel patentu uvádí, že systém popsáný v namítaném dokumentu D1 má množství hracích terminálů, které jsou propojeny s centrálním řadičem, a součástí každého hracího terminálu je mikroprocesorová jednotka, na rozdíl od napadeného patentu, který chrání systém samoobslužného sázkového terminálu s jedinou mikroprocesorovou jednotkou. S touto argumentací nelze souhlasit, neboť první nárok napadeného patentu chrání systém samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor sázkového terminálu, který zahrnuje alespoň jedno uživatelské rozhraní s datovým displejem a zařízením pro zadávání dat, tvořící samostatnou část samoobslužného sázkového terminálu. Žádný z patentových nároků nechrání systém, jehož zvláštním znakem by bylo, že datový displej a zařízení pro zadávání dat příslušného uživatelského rozhraní jsou zvláštními propojeními přímo spojeny s mikroprocesorem sázkového terminálu. Naopak, v popisné části patentu jsou popsány obě varianty, totiž varianta, podle které jsou všechny prvky uživatelského rozhraní připojeny přímo k mikroprocesoru sázkového terminálu, tak i varianta, kde uživatelská rozhraní jsou tvořena počítači, z nich každý

obsahuje mikroprocesor, datový displej a zařízení pro zadávání dat. Tato kombinace je chráněna 4. nárokem závislým na nároku 1. Patent tedy nechrání specifický systém s jedinou mikroprocesorovou jednotkou.

Úřad též souhlasil s názorem znalce uvedeným ve znaleckém posudku č. 80-5/2009, podle kterého je u řešení známého z dokumentu D1 nutnou součástí prvku, odpovídajícího uživatelskému rozhraní, procesor včetně dalších zařízení nezbytných k činnosti procesoru. To ovšem vyplývá ze skutečnosti, že předmětem ochrany patentu, který je namítán jako dokument D1, je sázková hra hraná v reálném čase. Systém samoobslužného sázkového terminálu podle patentu, jestliže slouží pouze k přijímání sázek a nepracuje v reálném čase, skutečně nemusí žádný mikroprocesor na uživatelském rozhraní mít. Rozsah ochrany patentu však je širší než takto specifikovaný systém, tj. nemající a nepotřebující procesor v uživatelském rozhraní, a výsledek porovnání znaků systému chráněného napadeným patentem se znaky systému popsáno v dokumentu D1 nemohl být jiný, než jak je výše uvedeno.

ODŮVODNĚNÍ ROZKLADU

Rozklad směřující proti shora specifikovaným částem napadeného rozhodnutí odůvodňujeme v zastoupení majitele napadeného patentu následovně:

V odůvodnění rozhodnutí je uvedena rekapitulace poskytnutých lhůt k vyjádření. Není zde však nijak hodnocena naše připomínka k faktu, že nám byla lhůta k vyjádření stanovena v rozporu s metodickými pokyny Úřadu již poprvé jako definitivní a její délka byla poloviční oproti běžné lhůtě. Ani po našem zpochybnění Úřad nevyhověl naší žádosti o její prodloužení o dva měsíce. Došlo k „mimořádnému“ prodloužení pouze o jediný měsíc.

Metodické pokyny Úřadu jsou závazné pro pracovníky Úřadu, kteří by se jimi měli řídit. Metodické pokyny v části A, čl. 6.2. stanoví, že *„Úřední lhůtu může příslušný pracovník prodloužit. Délka prodloužení je jednotná, a to dva měsíce (u užitných vzorů a topografií 1 měsíc).“* Prodloužení lhůty v řízení na zrušení patentu pouze v rozsahu 1 měsíce je tedy porušením Metodických pokynů Úřadu. Stanovení první lhůty na pouhý 1 měsíc spolu s vyloučením možnosti jejího prodloužení na případnou žádost je v rozporu se základními právy majitele napadeného patentu, zaručenými mimo jiné ústavou.

Vzhledem k tomu, že nekonzistentním rozhodováním Úřadu a to při totožné znalosti všech argumentů došlo k bezpříkladnému právnímu stavu, na němž majitel napadeného řešení nenese vinu, lze konstatovat, že postupem Úřadu se stala celá kauza výmazového a poté zrušovacího řízení totožných dokumentů: UV 13650 a patentu 299791 mnohem složitější než jakýkoliv běžný návrh na zrušení. Skutečnost,

že nám byla při tomto stavu zkrácena běžná lhůta k vyjádření na polovinu a přitom navíc byla předem odepřena možnost jejího prodloužení, přičemž posléze byla sice v rozporu s původním tvrzením o konečné lhůtě a nemožnosti jejího prodloužení prodloužena, (čímž vlastně Úřad přiznal svoje předchozí pochybení co se stanovení první lhůty týká a rovněž předem odepřené možnosti ji prodloužit – nutno dodat, že jsme nežádali o „mimořádné“ prodloužení lhůty, ale o běžné prodloužení lhůty a to ze dvou důvodů: délka stanovené lhůty byla v rozporu s metodickými pokyny Úřadu a určení této lhůty předem jako konečné bylo v rozporu s právy majitele napadeného řešení, zaručenými zákony) avšak pouze o jeden měsíc (čímž jsme se tedy dostali na běžnou, základní dvouměsíční lhůtu, avšak rozdělenou do dvou částí a navíc dosaženou až po žádosti o prodloužení a uhrazení poplatku za prodloužení), nelze vnímat jinak, než jako protiprávní snahu Úřadu vyhovět jednostranně podavateli návrhu na zrušení při nerespektování práv majitele napadeného řešení.

Připomínáme, že na žádost protistrany o zrychlení řízení má Úřad podle vlastních vyjádření v již projednaných a rozhodnutých stížnostech reagovat učiněním úkonu ve věci ve lhůtě do tří měsíců. Není nám z příkladů známo, že by na žádost o zrychlení řízení bylo možno zkracovat lhůtu k vyjádření a předem vylučovat možnost jejího prodloužení – tedy krátit jednu ze stran na jejích právech.

Vzhledem k tomu, že Úřad nijak nedoložil, na základě jaké díkce zákona může takto krátit práva jedné ze stran, žádáme o nápravu a řádné uvedení citací zákona, které takové jednání ze strany Úřadu umožňují a řádné vysvětlení důvodu, pro který byl takovýto postup Úřadu nezbytně nutný. Na tomto místě je třeba ještě uvést, že Úřad co se stanovování lhůt týká konal v jasném rozporu se svým vlastním tvrzením z rozhodnutí o zrušení patentu č. 299791 na straně 11, 1.odstavec, kde se doslova uvádí: **„Žádné dřívější rozhodnutí ve skutkově shodném případě nezbavuje Úřad povinnosti postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy.“** Z toho plyne, že Úřad vůbec neměl argumentovat naší znalostí důkazů protistrany z jiného řízení, naopak měl k řízení přistupovat tak, že musí být naprosto nezávislé na jiných řízeních a rozhodnutích v nich. To se však nestalo. Žádáme o vysvětlení konkrétních důvodů, proč se tak při řízení na zrušení patentu č. 299791 nestalo včetně uvedení těch citací zákona, které takový postup ze strany Úřadu umožňují.

K výše zmíněnému tématu je ještě možno dodat, že Úřad uvádí jako naše argumenty tvrzení, které se však v našem vyjádření k návrhu na zrušení vůbec v uvedené podobě nenacházejí. Tím Úřad mění smysl a podstatu našeho vyjádření. Takové tvrzení lze uvést ze strany 11 rozhodnutí, odstavec 3.:

„Majitel patentu uvádí, že systém popsany v namítaném dokumentu D1 má množství hracích terminálů, které jsou propojeny s centrálním řadičem, a součástí každého hracího terminálu je mikroprocesorová jednotka, na rozdíl od napadeného patentu, který chrání systém samoobslužného sázkového terminálu s jedinou mikroprocesorovou jednotkou.“ ÚPV tedy rozhoduje na základě svých tvrzení, která nám podsouvá, nikoliv na základě námi v tomto řízení předložených argumentů. Žádáme o nápravu a o vysvětlení, proč Úřad účelově

přetváří naše vyjádření k návrhu na zrušení patentu č. 299791, včetně uvedení těch citací zákona, které takový postup ze strany ÚPV umožňují.

Úřad se v rozhodnutí o zrušení patentu č. 299791 opírá o ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb.

Úřad i dle jeho vlastního vyjádření z tohoto zrušovacího řízení, zná všechny namítané dokumenty včetně D1 již od 16.9.2005 z podání návrhu na výmaz UV 13650.

Dne 26.8 2006 byla naší stranou podána žádost o úplný průzkum přihlášky vynálezu, z níž byl odbočen UV 13650. Pro úplnost připomeňme, že to bylo již poté, co byl naší stranou podán rozklad na rozhodnutí o zrušení UV 13650. Shrnuto Úřad tedy již před datem podání žádosti o úplný průzkum přihlášky vynálezu znal všechny tři namítané dokumenty D1, D2, D3. Rovněž prokazatelně znal tyto skutečnosti, uvedeny níže v časovém sledu:

- UV 13650 byl odbočen z přihlášky vynálezu.
- Na UV 13650 byl podán návrh na zrušení.
- Úřad měl povinnost se důkladně seznámit s namítanými dokumenty D1, D2 a D3.
- Úřad prvoinstančně vyhověl návrhu na zrušení.
- Proti prvoinstančnímu rozhodnutí byl podán rozklad pro nezákonnost a věcnou nesprávnost rozhodnutí.
- Byla podána žádost na úplný průzkum.

Majitel všechna úřední podání ve věci dokumentů shodného obsahu (včetně odbočení) užitného vzoru a patentu činil vždy vůči jedinému Úřadu. Úřad již v rozhodnutí o zrušení patentu sám přiznal, že všechny tři namítané dokumenty dobře znal. Musel být mu znám i fakt, že na jejich základě již vymazal v první instanci užitný vzor odbočený ze zkoumané přihlášky vynálezu. Bylo tedy nasnadě pro průměrného odborníka v průzkumovém řízení tyto dokumenty použít. Za skutečnost, že tak Úřad údajně neučinil, nenese odpovědnost nikdo jiný, než sám Úřad. Naše strana logicky vycházela z faktu, že Úřad při znalosti všech výše uvedených skutečností ani nemůže jednat jinak, nežli že údajně kolizní dokumenty D1, D2, D3 použije při úplném průzkumu kmenové přihlášky vynálezu, protože jsou mu od data jejího podání známé všechny souvislosti ohledně dokumentů totožného obsahu.

V dalším sledu je třeba připomenout, v jakém časovém sledu došlo k pravomocnému rozhodnutí jak v případě udělení patentu č. 299791, tak v případě výmazu UV 13650. UV 13650 byl pravomocně vymazán až po (nepravomocném) vydání rozhodnutí Úřadu o udělení patentu č. 299791. Úřad tedy v den nabytí právní moci musel znát a znal obě svá neslučitelná rozhodnutí, která jsou vůči sobě v takovém vztahu, že jedno z nich bezesporu musí být protiprávní. Úřad měl tedy povinnost ze zákona a z moci úřední uvést tato svoje nelogická rozhodnutí do

právního souladu. Dle dikce zákona k tomu mohl dospět například z moci úřední zahájeným přezkoumáním, z důvodu maximální transparentnosti nejlépe obou protichůdných rozhodnutí, přičemž logicky mohl použít odkladného účinku pro pravomocnost obou rozhodnutí. Měl na to jak znalost o svých kolizních rozhodnutích, tak zákonné prostředky a rovněž dostatečný časový prostor, neboť pravomocnost rozhodnutí o udělení patentu č. 299791 nastala až o několik dní později oproti pravomocnosti rozhodnutí o výmazu UV 13650. Přezkumné řízení z moci úřední (například), však Úřad nikdy nezahájil, ani přesto, že proti jeho rozhodnutí o výmazu UV 13650 je vedena správní žaloba. Z výše uvedeného vyplývá, že výše zmíněný postup a následná nečinnost Úřadu nemůže být v souladu s povinnostmi Úřadu a se zněním zákona.

Úřad je povinen se řídit mimo jiné zásadami správního řízení ve smyslu ustanovení § 2 až 8 správního řádu, zejména šetřit práva účastníků řízení, postupovat tak, aby účastníkům nevznikaly zbytečné náklady a dbát na to, aby účastníci měli při uplatňování svých práv rovné postavení apod.

Ze zákona tedy vzniká povinnost v úplném průzkumu přihlášky vynálezu prověřit podrobně i všechny dokumenty, týkající se řízení na výmaz užitného vzoru, který byl odbočen z přihlášky vynálezu, tedy předmětu úplného průzkumu. Úřad nijak v rozhodnutí nedoložil, zda se úředník provádějící úplný průzkum těmito dokumenty zabýval či nikoliv. Pokud je však Úřad ať už z jakéhokoliv, vždy však svého vnitřního důvodu nezahmul do úplného průzkumu a teprve nyní, tak jak to vyžaduje znění zákona, „dodatečně zjistí“, že předmět patentu nesplňoval v době podání (a tedy i v době provedení úplného průzkumu při plné znalosti Úřadu o existenci namítaných dokumentů) podmínky patentovatelnosti, musí nést i odpovědnost. Zúčastněným stranám tak v důsledku nesprávného úředního postupu ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vznikla škoda, jejíž náhrady se případně mohou domáhat i soudní cestou. Je tedy třeba, aby Úřad dostatečně prokázal, zda se v úplném průzkumu namítanými dokumenty zabýval či nikoliv. Pokud se nezabýval, může v řízení pokračovat, ale musí převzít plnou, tedy i hmotnou odpovědnost za současný stav jím zaviněný. Pokud se zabýval, musí řízení na zrušení patentu zastavit podle č. 500/2004 Sb. § 66 odst. 1 b) a provést neprodleně podle č. 500/2004 Sb. § 98 zkrácené přezkumné řízení pravomocně zrušeného UV 13650.

Shrnutí nepravdivých tvrzení z rozhodnutí o zrušení patentu č. 299791:

V rozhodnutí Úřadu o zrušení na str. 4 poslední řádek a na str. 5 1. řádek se uvádí: **„Podle názoru majitele patentu, v žádném z namítaných řešení nemůže být počet mikroprocesorů nižší, než počet uživatelských rozhraní, přičemž podle dokumentu D1 je počet mikroprocesorů vždy vyšší.“**

Za prvé je nutné zdůraznit, že tato citace, tak jak je uvedena, nikde v našem vyjádření není. Její přeformulování ze strany Úřadu v tomto znění je vytržena z kontextu a mění její původní obsah a smysl a je nám účelově podsouvána. V doplnění vyjádření k návrhu na zrušení jsme v páté odrážce uvedli doslova toto:

„Při důkladné analýze namítaných dokumentů D1 až D3 se ukazuje, že v každém popisu v dokumentu D1 je počet mikroprocesorů vždy vyšší. Na rozdíl od patentu č. 299791 při řešení podle těchto tří namítaných dokumentů tedy nelze nikdy snížit počet mikroprocesorů tak, aby byl nižší, než počet uživatelských rozhraní, čímž by došlo k prokazatelné úspoře. Použije-li průměrný odborník k sestavení samoobslužného sázkového terminálu kombinaci znalostí nabytých ze všech tří namítaných dokumentů, nutně je vždy veden k řešení, které v žádném případě nebude vykazovat výše zmíněnou úsporu.“

Za druhé jsme to uvedli proto, že je to podle našeho názoru důležitý argument. Úřad ho však zcela pomínil a nezkoumal a nijak nehodnotil ani jeho nám podsouvanou verzi, stejně jako nezkoumal a nijak nehodnotil naše argumenty z téhož dokumentu, odrážka 3 a 4, přičemž argumenty z odrážky 1 a 2 nehodnotil dostatečně a konkrétně ve vztahu k namítaným dokumentům a pouze zaujal svoje stanovisko, aniž by ho odůvodnil, takže se k věcné podstatě nálezu Úřadu nemůžeme ani vyjádřit, protože ta zcela absentuje. Jedním z důvodů je zřejmě i chybná interpretace našeho již zmiňovaného vyjádření z páté odrážky a rovněž pravděpodobně fakt, že Úřad pokládá dokument namítaný ve výměru EPO za relevantní.

Trváme na tom, aby v rozhodnutí o rozkladu byly hodnoceny všechny naše připomínky, včetně těch, které jsme uvedli již ve vyjádření k návrhu na rozklad a Úřad nehodnotil dostatečně, případně vůbec.

Nelze souhlasit s účelovým porovnáním znaků D1 vůči napadenému patentu a nálezy, které Úřad uvádí v rozsahu celé strany 7 (rozhodnutí Úřadu) kromě posledního odstavce, v němž je však uveden neúplný výčet znaků neznámých z D1 (pro lepší přehlednost je provedeno očíslování):

Z namítaného dokumentu D1 je znám systém pro interaktivní číselnou sázkovou hru, který zahrnuje v příkladném provedení více herních koncových zařízení či hracích automatů, spojených s centrálním řadičem (ovladačem) 90. Každý hrací automat podle D1 má herní displej 178 zařízení pro přijímání sázek a zadávací mechanismus 150 pro volbu vsazených čísel, je tedy samoobslužný, a v terminologii patentu odpovídá uživatelskému rozhraní C zahrnujícímu datový display Z a zařízení 8 pro zadávání dat. Hrací automaty jsou individuální a mohou být dokonce používány samostatně. Centrální řadič (ovladač) 90 je podle D1 programovatelný, například pro volbu náhodných čísel, a není pochyb o tom, že je realizován jako mikroprocesor. Z D1 tedy je znám systém samoobslužného herního místa, v terminologii patentu systém samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor A sázkového terminálu a alespoň jeho uživatelské rozhraní C, zahrnující datový displej

7 a zařízení pro zadávání dat 8, které je propojeno s mikroprocesorem A sázkového terminálu, přičemž uživatelské rozhraní C tvoří samostatnou část sázkového terminálu.

Podle namítaného dokumentu D1 může být více centrálních řadičů (ovladačů) 90 propojeno přes komunikační síť 322 s hlavním počítačem 320, který je určen pro řízení systému a správu sázkové hry a představuje tak centrálu 6 sázkové společnosti ve smyslu úvodní části prvního patentového nároku napadeného patentu. K tomuto propojení je každému centrálnímu řadiči (ovladači) 90 přiřazen síťový ovladač 230, který zahrnuje modem a odpovídá tak bloku 4 přenosu dat uvedenému v úvodní části prvního nároku. Síťový ovladač 230 podle D1 je vložen mezi centrálním řadičem (ovladačem) 90 a připojenými hracími automaty G_1 až G_n spolu s propojovacím uzlem a ovladačem 232 herního banku, spolu, s nimiž tak představuje modul B datového zabezpečení ve smyslu patentu. Systém samoobslužného terminálu, obsahující mikroprocesor sázkového terminálu A, známý z namítaného dokumentu D1, tedy obsahuje také modul datového zabezpečení B, jenž zahrnuje blok přenosu dat 4 propojení přes komunikační síť 5 s centrálou sázkové společnosti 6."

Na straně 7 v rozhodnutí Úřadu není správně uveden výčet všech zařízení, které v D1 používá uživatelské rozhraní hracího automatu. Dále nijak není hodnocena uvedená skutečnost, že hrací automaty jsou individuální a mohou dokonce být používány samostatně. Není rovněž účelově uveden ani hodnocen fakt, že všechny hrací automaty využívají vždy svůj vlastní mikroprocesor (např. PC), o kterém však Úřad znalost měl a dospěl k němu, ale účelově se ho rozhodl uvést až na str. 10, 2. odst., 8-10. řádek:

„Z namítaného dokumentu D1 je dále známo, že uživatelská rozhraní zahrnují datový displej a zařízení pro zadávání dat. Dále obsahují mikroprocesor spojený s centrálním ovladačem, tj. podle terminologie patentu s mikroprocesorem sázkového terminálu.“

Dále je na str. 7 rozhodnutí Úřadu, uvedeno rovněž zcela zásadně chybné přirovnání pojmu centrální ovladač 90 z D1 k pojmu mikroprocesor (A) sázkového terminálu. K vyvrácení tohoto argumentu stačí z napadeného patentu pouhé ověření, že mikroprocesor (A) sázkového terminálu v napadeném patentu ve všech jeho nárocích je vždy prvním a vždy rovněž jediným mikroprocesorem v zapojení mezi použitým uživatelským rozhraním (ať už je jím uživatelské rozhraní (C) nebo ve 4. nároku počítač (G)) a centrálou (6) sázkové kanceláře, se kterou ho vždy propojuje pouze blok přenosu dat (4) a komunikační síť (5). Z tohoto důvodu není možno centrální ovladač 90 nikdy identifikovat jako odpovídající pojem, protože podle D1 není a nikdy být nemůže prvním mikroprocesorem zapojeným za uživatelským rozhraním hracího automatu.

K obsahu strany 7 je ještě nutno dodat, že použití slova „alespoň“ na řádce 12. neodpovídá skutečnému stavu (upusťme teď pro jednoduchost na chvíli od faktu, že

mu předchází chybné přirovnání) a je třeba ho nahradit slovem či souslovím které bude odpovídat reálnému stavu. Totéž je třeba říci k užití jednotného čísla pro hrací automaty a jejich uživatelská rozhraní, pro které v D1 není opora. Věta z řádků 10.-13. na str. 7 by tak správně co do obsahu mohla znít:

„Z namítaného dokumentu D1 tedy je znám systém samoobslužného herního místa, v terminologii patentu systém samoobslužného sázkového terminálu,“ Zde je nutno podotknout, že s výše citovaným přirovnáním se rovněž nelze ztotožnit, protože oba systémy nejsou identické. **„...obsahující mikroprocesory uživatelských rozhraní hracích automatů, kdy každému jednomu z nich je přiřazeno vždy jen jediné jeho vlastní uživatelské rozhraní, zahrnující displej a zařízení pro zadávání dat a další zařízení (např. časovací mechanismus), přičemž s mikroprocesory uživatelských rozhraní hracích automatů propojená uživatelská rozhraní tvoří samostatnou část hracího automatu.“**

V 2. odstavci strany 7 na řádcích 4 až 9 se musíme ohradit vůči nepravdivému tvrzení:

„K tomuto propojení je každému centrálnímu ovladači přiřazen síťový ovladač, který zahrnuje modem a odpovídá tak bloku přenosu dat uvedenému v úvodní části prvního nároku. Síťový ovladač podle namítaného dokumentu D1 je vložen mezi centrálním ovladačem a připojenými hracími automaty spolu s propojovacím uzlem a ovladačem herního banku spolu, s nimiž tak představuje modul datového zabezpečení ve smyslu patentu.“

K první větě: v příkladech z D1 je uvedeno, že spojení mezi centrálním ovladačem 90, obsahujícím mikroprocesor a mezi komunikační linkou 322 a hlavním počítačem 320 je prostřednictvím komunikačního spojení 324 (nikoliv tedy prostřednictvím síťového ovladače 230).

K druhé větě: v D1 není opora pro tvrzení, že síťový ovladač 230 představuje spolu s komunikačním spojením 234 a ovladačem herního banku 232 modul datového zabezpečení ve smyslu patentu. Ba dokonce ovladač herního banku 232 je vložen mezi dva komunikační prostředky: síťový ovladač 230, který zahrnuje modem a komunikační spojení 234, které v kontextu s komunikačním spojením 324, které používá modem, je nutno považovat rovněž za zařízení, které používá modem. Z tohoto faktu nelze usuzovat nic jiného, než že ovladač herního banku 232 je zcela samostatným zařízením, které navíc bude obsahovat mikroprocesor – přítomnost či nepřítomnost mikroprocesoru v ovladači herního banku 232 pro dokázání rozdílnosti porovnávaných řešení není již příliš podstatná.

Souhlasit nelze ani s nálezem Úřadu na str. 7, na konci 2. odstavce:

„Systém samoobslužného terminálu, obsahující mikroprocesor sázkového terminálu, známý z namítaného dokumentu D1, tedy obsahuje také modul datového zabezpečení, jenž zahrnuje blok přenosu dat propojení přes komunikační síť s centrální sázkové společnosti.“

Ohrážujeme se oproti tvrzení, že systém samoobslužného terminálu podle D1 obsahuje mikroprocesor (A) sázkového terminálu tak, jak je známý z namítaného patentu a popsán v jeho nárocích, podstatě vynálezu, příkladech a výkresech. Takové tvrzení se zakládá výhradně na neobjektivních zjištěních a výkladech ze strany Úřadu. Rovněž nesouhlasíme s identifikací modul datového zabezpečení tak, jak byla Úřadem provedena ve větě předcházející. Jednak napadený patent nezná pojem „modul datového zabezpečení“, ale využívá „modul napájení a datového zabezpečení (B)“. Doplňme ještě, že pro tento modul napájení a datového zabezpečení (B) je v napadeném patentu charakteristické, že obsahuje pouze jeden blok přenosu dat (4), přes který jako jediný a vždy a přitom přes modul napájení a datového zabezpečení (B) vždy pouze jednou, procházejí data na cestě mezi mikroprocesorem (A) sázkového terminálu a centrálou sázkové kanceláře (6) (a rovněž i naopak) prostřednictvím komunikační sítě (5).

Dále je nutno připomenout, že Úřad na tomto místě účelově nepovažoval za nutné zmínit ta zařízení a ty odlišnosti v řešení podle D1, jež nejsou v napadeném patentu obsaženy, jako rovněž ty, které jsou obsaženy, ale zapojeny nebo využívány jiným způsobem. Tyto skutečnosti však Úřad nezkoumal ani přes námi k řízení doložené důkazy. Úřad například vůbec nevysvětlil, jak je dle D1 možno připojit k jednomu mikroprocesoru uživatelského rozhraní hracích automatů (tedy vždy prvnímu mikroprocesoru zapojenému za uživatelským rozhraním, ať už je v terminologii napadeného patentu tvořeno uživatelským rozhraním (C) nebo počítačem (G)) více uživatelských rozhraní hracích automatů, stejně jako nevzal v potaz skutečnost, že v napadeném patentu je vždy mezi uživatelským rozhraním (C) a centrálou sázkové kanceláře (6) zapojen pouze jediný (a tím i vůči D1 jedinečný) mikroprocesor (A) sázkového terminálu, na rozdíl od D1, kde ve stejném provedení lze nalézt vždy vyšší počet použitých mikroprocesorů.

Na str. 8 rozhodnutí Úřadu, v 5. odstavci je pak uvedeno nedostatečné hodnocení novosti, které vychází z výše zmiňovaných nedostatků. S tímto hodnocením se proto neslučujeme.

Na str. 9 rozhodnutí Úřadu v 3. odst. řádky 6 až 9, je uvedeno:

„Jak je dále zřejmé z popisu samotné hry, hráči mohou upravovat své sázky s ohledem na sázky ostatních hráčů, z čehož vyplývá, že zařízení pro příjem sázek (v hotovosti nebo prostřednictvím karet), jsou připojena ve smyslu terminologie patentu k mikroprocesoru sázkového terminálu.“

Ve výše uvedeném musíme především upozornit na první dvě věty souvětí, se kterými se ztotožňujeme. Tyto věty vypovídají o odlišné sázkové funkcionalitě řešení podle D1, z níž pak logicky pramení odlišnosti v obou porovnávaných řešeních.

Dále je třeba říci, že v další části Úřad nijak nevysvětlil, z čeho a proč ***„vyplývá, že zařízení pro příjem sázek (v hotovosti nebo prostřednictvím karet), jsou připojena ve smyslu terminologie patentu k mikroprocesoru sázkového***

terminálu.“ Tuto pasáž je třeba řádně vysvětlit. Není zřejmé, jak spolu uvedené skutečnosti souvisí. Rovněž je třeba se ohradit (a to nejen na tomto místě, ale současně i ve všech pasážích, která podobná přirovnání uvádějí) proti srovnání jakéhokoliv mikroprocesoru z D1 s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu podle napadeného patentu.

Na str. 9 rozhodnutí Úřadu v 4. odst. řádky 3 a 4, je uvedeno:

„..., že centrální ovladač, v terminologii patentu mikroprocesor sázkového terminálu, může...“

Výše uvedené srovnání pojmů nelze akceptovat, protože je účelové a neexistuje pro ně jakákoliv opora.

Na str. 10 rozhodnutí Úřadu je v 3. odstavci uvedeno:

„Nelze přistoupit na názor majitele patentu, podle kterého Úřad již skutkový stav zkoumal v udělovacím řízení a jde tudíž o věc již rozhodnutou. Všechny dokumenty D1 až D3, uvedené v návrhu na zrušení, byly sice Úřadu již před udělením patentu předloženy v jiné věci, totiž v řízení o návrhu na výmaz užitého vzoru č. 13650, odbočeného z přihlášky vynálezu nyní chráněného napadeným patentem. Tyto dokumenty D1 až D3 nebyly při udělovacím řízení uplatněny v připomínkách k patentovatelnosti předmětu přihlášky, které měl kdokoli možnost podat podle § 32 zák. 527/1990 Sb., a nebyly ani nalezeny průzkumovým pracovníkem při rešerši. Proto nyní nezbylo než ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 527/1990 Sb. posoudit splnění podmínek patentovatelnosti s ohledem na tyto dokumenty dodatečně, tj. v tomto řízení.“

K výše uvedenému stačí uvést pouze tolik, že majitel napadeného řešení nabytí svá práva v dobré víře. Proti podle jeho názoru protiprávnímu pravomocnému rozhodnutí o výmazu UV 13650 podal jediný přípustný opravný prostředek, správní žalobu. Nelze tvrdit, že by cokoliv zanedbal nebo porušil a ze zákona mu neplynou v rámci všech vedených řízení žádné povinnosti, které by porušil.

Úřad má ze zákona povinnosti, stanovené mimo jiné zákonem č. 500/2004 Sb. ze dne 24. června 2004 – Správní řád, z něhož jsou níže účlněny výňatky.

§8 (1) Správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby. Na to, že současně probíhá více takových postupů u různých správních orgánů nebo u jiných orgánů veřejné moci, je dotčená osoba povinna správní orgány bezodkladně upozornit.

K 3. odstavci na str. 10 rozhodnutí Úřadu je třeba ještě říci, že Úřad neuvádí na řádcích 5 až 8 pravdivá tvrzení. Dokumenty D2 a D3 namítané protistranou musely být nutně v úplném průzkumu napadeného patentu Úřadem uplatněny a zkoumány,

jelikož jsou uvedeny ve stavu techniky napadeného patentu. Přitom skutečnost, že nejsou uvedeny v rešeršní zprávě, nemůže vypovídat o ničem jiném, než že tyto dokumenty nejsou nejbližším stavem techniky napadeného patentu.

Z toho je nutno vyvodit, že:

1) Výše uvedené tvrzení Úřadu je v rozporu s jeho vlastními závěry v rešeršní zprávě.

2) Úřad svá tvrzení nijak nedoložil.

3) Úředník uvádějící tvrzení o nezařazení D1, D2, D3 do úplného průzkumu toto tvrzení nijak před jeho uvedením neproověřoval.

4) Úředník provádějící úplný průzkum se k tomu, zda zkoumal dokument D1, což bylo jeho ze zákona plynoucí povinností, evidentně nemohl vyjádřit – jinak by přeci musel autorovi rozhodnutí o zrušení sdělit, že minimálně dokumenty D2 a D3 již byly zkoumány a vyhodnoceny Úřadem jako bezpředmětné.

5) Existuje předpoklad, že Úřad již dokument D1 zkoumal v rámci úplného průzkumu patentu č. 299791, podložený zprávou o rešerši ze dne 21.7.2008, kde je uveden jako první v doporučeném rozsahu tříd MPT, ve kterých byla rešerše provedena: G 07 F 17/32, v němž je D1 v patentových databázích zatříděna.

6) Z §8, odst. 1 Správního řádu, ale i jiných ustanovení zákonů vyplývá Úřadu nepochybná povinnost se zabývat v úplném průzkumu i dokumentem D1, který dobře znal z řízení o obsahově shodném dokumentu a měl ho k dispozici.

7) Úřad musí dodatečně v další fázi řízení provést šetření, zjistit a doložit, zda v úplném průzkumu byl nebo nebyl dokument D1 zkoumán.

8) Úřad se před zahájením řízení ani během první instance dostatečně nezabýval zkoumáním, zda návrh na zrušení patentu nemá právní vady, zda není právně nepřipustný, nebo zda se nestal zjevně bezpředmětným. Dokonce tak neučinil ani přes naši jasnou námitku z prvního vyjádření k návrhu na zrušení, kde jsme upozornili na to, že zřejmě není naplněna podmínka ze zákona nezbytná, kde podle zákona č. 527/1990 § 23 „Úřad patent zruší, zjistí-li se dodatečně,...“. Úřad se však podle svých výroků v rozhodnutí o neprovedeném průzkumu D2 a D3 evidentně ani nedotázal pracovníka provádějícího úplný průzkum, předcházející vydání „Zprávy o rešerši“, zda se uvedenými dokumenty zabýval.

9) Toto podání rozkladu je nutno vyhodnotit současně i jako podání stížnosti, protože Úřad se velmi pravděpodobně v rámci řízení o totožně shodných dokumentech dopustil špatného úředního postupu, přičemž máme za to, že bezpříkladně porušil i mnoho dalších zákonných ustanovení, uvedených například ve výše zmíněné správní žalobě. V rámci prošetřování stížnosti požadujeme prošetření všech pochybení Úřadu, které jsou zmiňovány ve všech našich podáních učiněných k Úřadu ve věci obsahově shodných dokumentů UV 13650 a patentu č. 299791, včetně obsahu podání výše zmíněné správní žaloby. Upozorňujeme, že všechny tyto dokumenty má Úřad k dispozici a žádáme tímto, aby si je tedy jak k tomuto řízení,

tak k projednávání stížnosti žaloby zajistil v rámci Úřadu, tak, jak to říká litera zákona.

Na str. 11 rozhodnutí Úřadu, odst. 1, řádky 4 až 6 je uvedeno:

„Žádné dřívější rozhodnutí ve skutkově shodném případě nezbavuje Úřad povinností postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy.“

Není zcela jasné, proč to sice Úřad uvádí, ale ve skutečnosti tak v praxi nečiní. Jako příklad můžeme uvést stanovení lhůty k vyjádření na poloviční dobu: 1 měsíc navíc s vyloučením možnosti prodloužení, neprodloužení této „běžné“ (v uvozovkách, protože poloviční oproti běžné) lhůty v souladu se žádostí o dva měsíce a označení o pouhý 1 měsíc prodloužené „běžné“ (v uvozovkách, protože poloviční oproti běžné) lhůty za „mimořádně“ prodlouženou, dále pak konečné dosažení normálně dvouměsíční lhůty k vyjádření až za pomoci předem vyloučené žádosti o prodloužení, za poplatek, při zkrácení na polovinu oproti žádosti a navíc poskytnuté ze strany Úřadu jako „mimořádné prodloužení lhůty“. Dalšími příklady mohou být nám podsouvaná fakta, na základě kterých Úřad rozhoduje a nezkoumání a nehodnocení a také nedostatečné hodnocení námi předložených faktů a důkazních prostředků. Přitom například v případě poskytnutých lhůt je souvislost s předchozím rozhodnutím zcela evidentní.

Na str. 11 v rozhodnutí Úřadu, odst. 3, se v jeho úvodu píše:

„Majitel patentu uvádí, že systém popsany v namítaném dokumentu D1 má množství hracích terminálů, které jsou propojeny s centrálním řadičem, a součástí každého hracího terminálu je mikroprocesorová jednotka, na rozdíl od napadeného patentu, který chrání systém samoobslužného sázkového terminálu s jedinou mikroprocesorovou jednotkou.“

Poslední věta z tohoto tvrzení však nikde v našem vyjádření k návrhu na zrušení v této podobě uvedena není. Úřad nám ji podsouvá a na jejím základě pak dochází k následným pochybným zjištěním.

Věta, která v rozhodnutí následuje, je pak nepřesná:

„S touto argumentací nelze souhlasit, neboť první nárok napadeného patentu chrání systém samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor sázkového terminálu, který zahrnuje alespoň jedno uživatelské rozhraní s datovým displejem a zařízením pro zadávání dat, tvořící samostatnou část samoobslužného sázkového terminálu.“

, přičemž přesné znění nezávislého nároku včetně všech ostatních nároků je uvedeno např. v rozhodnutí o zrušení, proto ho zde neuvádíme.

Níže v tomtéž odstavci, pokračujícím i na str. 12 v rozhodnutí Úřadu, se uvádí:

„Žádný z patentových nároků nechrání systém, jehož zvláštním znakem by bylo, že datový displej a zařízení pro zadávání dat příslušného uživatelského rozhraní jsou zvláštními propojeními přímo spojeny s mikroprocesorem sázkového terminálu. Naopak, v popisné části patentu jsou popsány obě varianty, totiž varianta, podle které jsou všechny prvky uživatelského rozhraní

připojeny přímo k mikroprocesoru sázkového terminálu, tak i varianta, kde uživatelská rozhraní jsou tvořena počítači, z nich každý obsahuje mikroprocesor, datový displej a zařízení pro zadávání dat. Tato kombinace je chráněna 4. nárokem závislým na nároku 1. Patent tedy nechrání specifický systém s jedinou mikroprocesorovou jednotkou.

První věta napsaná tak, že její obsah je pro nás zcela nesrozumitelný a jeho obsah není ani níže nijak vysvětlen. Je tedy nemožné na ni adekvátně reagovat. Pokud se v ní snad Úřad snaží napadnout jakoukoliv nesrozumitelnost nároků, pak je třeba odkázat opět na přesné znění nároků a fakt, že v době provádění rešerše a před udělením patentu byly tyto pro Úřad jasné a nijak je nepřipomínkoval. Pokud jej vztáhneme k další uvedené větě, která začíná slovem „Naopak,...“ a pokračuje dále slovy „...v popisné části patentu jsou popsány obě varianty,...“, pak slovo „naopak“ ve spojení se tím, že „jsou popsány obě varianty“ popírá výše uvedenou nesrozumitelnou větu, začínající slovem „Žádný“, neboť logicky jedna z popsaných variant by měla být tou, která je výše vyloučena – což ovšem zcela degraduje smysl první, pro nás zcela nesrozumitelné věty. Takto nesrozumitelné věty, jejichž zcela nejasný smysl není vysvětlen, v kombinaci s tím, že je ještě níže popřen, by v rozhodnutí buď neměly být užívány, případně by měly být detailně vysvětleny.

Na str. 12 v rozhodnutí Úřadu, řádky 1 až 4 je uvedeno:

„Uvedenou druhou variantu, totiž systém samoobslužného sázkového terminálu, jehož uživatelské rozhraní tvoří počítač s mikroprocesorem, který dále obsahuje datový displej a zařízení pro zadávání dat, pak zvláště chrání čtvrtý nárok, závislý na nároku 1. Patent tedy nechrání specifický systém s jedinou mikroprocesorovou jednotkou“.

Výše zmíněná věta je pravdivá, avšak je třeba ještě učinit dovětek o tom, že patentem je vždy ve všech nárocích chráněno řešení, v němž je mezi alespoň jedním uživatelským rozhraním (ať už C nebo G) na jedné straně a blokem přenosu dat (4), komunikační linkou (5) a centrálou sázkové společnosti (6) vždy pouze jeden mikroprocesor. Přitom je ve srovnání třeba vzít v úvahu, že uživatelské rozhraní hracího terminálu podle D1 nikdy nezahrnuje mikroprocesor a je tak třeba při kombinaci dokumentů D1 a D2 důsledně dodržovat fakt, že jediná varianta uživatelského rozhraní hracího terminálu bude zaměněna za variantu uživatelského rozhraní (C) podle 4. nároku napadeného patentu, kdy se jedná o počítač (G). Není tedy možno v tomto případě zaměňovat pojem uživatelské rozhraní hracího automatu za pojem hrací automat (G). Odborník, seznámen s obsahem namítaných dokumentů D1 a D2 tak při záměně uživatelských rozhraní v D1 za osobní počítač nezíská žádnou výhodu, naopak celé zapojení se stane složitějším a pro napadený patent v rámci 4. nároku ještě více nesrovnatelným. Přitom ale ani případná varianta chybné záměny pojmů není pro 4. nárok na závadu, protože v D1 jednak v tu chvíli bude existovat celá řada nově vzniklých odlišností a také proto, že v D1 není opora pro možnost použití jediného hracího automatu (potažmo počítače) v rámci herního

místa C. Systém je tedy koncipován zcela odlišně ve všech variantách a máme za prokázané, že je pro porovnání s patentem č. 299791 irelevantní.

Na straně 12 v rozhodnutí Úřadu je v 2. odstavci uvedeno:

„Systém samoobslužného sázkového terminálu podle patentu, jestliže slouží pouze k přijímání sázek a nepracuje v reálném čase, skutečně nemusí žádný mikroprocesor na uživatelském rozhraní mít.“

S výše uvedeným se nelze ztotožnit. V popisu podstaty vynálezu i příkladech patentu jsou jasně uvedeny rozmanité příklady, k čemu „Uspořádání systému samoobslužného terminálu“ slouží, včetně toho, že nejvýhodnější řešení propojení je on-line. Nikde v něm ale nelze nalézt oporu pro tvrzení, že v případě použití podle kteréhokoliv nároku bude při spojení on-line podle některého z nároků neprovozoschopný. Taková námitka ze strany Úřadu vzhledem k nutnosti zkoumat i možnost průmyslově využitelnosti přihlášky vynálezu však ani nebyla ze strany Úřadu během procesu před udělením vznesena. Vzhledem k tomu, že výše citované tvrzení se ani nijak nevztahuje k namítaným dokumentům, musíme tento závěr Úřadu vyhodnotit jako nepravdivý, účelově podsouvaný a navíc k danému posuzování zcela irelevantní. Protistrana ani takový argument nevznesla, takže jeho přítomnost v rozhodnutí je nepatřičnou iniciativou Úřadu.

V žádném případě pak nelze souhlasit s tvrzením v posledním odstavci na str. 12:

„Po podrobném prostudování předmětného spisu jakož i spisu, v němž je založena žaloba proti rozhodnutí Úřadu ve věci výmazu užitého vzoru č. 13650 odbočeného z předmětné přihlášky...“

Kdyby došlo skutečně k podrobnému prostudování spisu, musel by Úřad dle našeho názoru dojít k celé řadě pochybení, z nichž např. špatný úřední postup Úřadu při současné platnosti protichůdných rozhodnutí o udělení patentu a vzápětí výmazu užitého vzoru na dokument totožného obsahu je zcela evidentní.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb. se patenty udělují na vynálezy, které jsou nové, jsou výsledkem vynálezecké činnosti a jsou průmyslově využitelné. Na doložení splnění této podmínky jsme předložili důkaz, znalecký posudek č. 80-5/2009, vypracovaný soudním znalcem [REDAKCE]. Úřad se však k jeho podstatě a nálezům nevyjádřil, přičemž se pouze ztotožnil s jednou z jeho pasáží (viz strana 12 odst. 2. odůvodnění rozhodnutí). To považujeme za nezákonný (bohužel však ze strany Úřadu k obsahu chráněného dokumentu v již dříve učiněných rozhodnutích již běžný) přístup ze strany Úřadu. Znalecký posudek dále dokládá i splnění podmínek § 5 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb. a § 6 odst. 1 zákona č. 527/1990 Sb., o jejichž nesplnění se v odůvodnění rozhodnutí o návrhu na zrušení patentu č. 299791 Úřad rovněž opírá. Avšak i k závěrům znaleckého posudku o naplnění výše zmíněných ustanovení zákona v odůvodnění rozhodnutí o zrušení patentu č. 299791 chybí opět jakékoliv stanovisko Úřadu, zda se se závěrem tohoto posudku ztotožňuje, případně na základě jakých

důkazních prostředků ho lze vyvrátit. To pokládáme za porušení zákona ze strany Úřadu. Úřad nám výše zmíněným způsobem předem odírá možnost řádného odvolacího prostředku pro případ věcně nesprávného posouzení znaleckého posudku ze strany Úřadu. Dojde-li k takovému špatnému posouzení znaleckého posudku až v rozhodnutí o rozkladu, pak již ze zákona neexistuje možnost běžného opravného prostředku. Totéž pak platí i pro naše všechny ostatní připomínky k nehodnocenému, případně nedostatečně hodnocenému obsahu našich připomínek, faktů a důkazů, uvedených na jiných místech tohoto rozkladu.

Zdůrazňujeme, že pro objektivní posouzení napadeného patentu vůči namítanému US patentu je třeba posoudit všechny souvislosti, vyplývající z obr. 1, obr. 8, obr. 9. a zejména obr. 10, namítaného patentu, což Úřad zcela opomněl. Došlo tak ze strany úřadu k zásadnímu pochybení, neboť Úřad své odůvodnění opřel pouze o obr. 8 namítaného patentu.

Je nepochybné, že v namítaném dokumentu D1 se řeší způsob sázení a systém interaktivního sázení pro použití v kasinu, který spočívá na principu, že vyhrává ten z hráčů, který určí nejbližší číslo k náhodně vybranému prostřednictvím systému popisovaného ve vynálezu. K této myšlence je celý popis vynálezu uzpůsoben. Důkazem jsou i shora jmenované obr. 1, obr. 8, obr. 9 a obr. 10. Vzhledem k absenci hardwarového popisu systému je třeba vycházet z příkladů uvedených v tomto vynálezu. Dále zdůrazňujeme, že dokument D1 Úřadem pojmáný jako klíčový nijak nesouvisí s napadeným patentem. Důkazem toho je výčet rozdílů mezi D1 a patentem č. 299791:

- Uživatelské rozhraní (G) v D1 obsahuje vždy větší počet použitých zařízení, čímž je podstatně složitějším a nákladnějším oproti základnímu provedení chráněnému patentem č. 299791. Některá z těchto zařízení (viz. např. v D1 obr. 1) se v napadeném patentu nevyskytují ani v nárocích, ani v popisu.
- Ovladač herního banku (zde je pro jistotu nutno opravit tvrzení Úřadu ze str. 7, 2. odstavec, že – cituji: „**Síťový ovladač podle namítaného dokumentu D1 je vložen mezi centrálním ovladačem a připojenými hracími automaty spolu s propojovacím uzlem a ovladačem herního banku, spolu s nimiž tak představuje modul datového zabezpečení ve smyslu patentu.**“ Tvrzení, že ovladač herního banku je součástí modulu datového zabezpečení, nemá v D1 oporu. Naopak z popisu D1 je možno zjistit, že jediným zařízením komunikujícím s hlavním počítačem **320** je síťový ovladač **324**, který zahrnuje modem. Je tedy nutno ovladač herního banku **232** interpretovat jako samostatné hardwarové zařízení.) je zapojen výhradně v porovnávaném řešení (obr. 10) a to vždy, a pouze v dokumentu D1. Přitom lze tvrdit, že ovladač herního banku obsahuje vlastní mikroprocesor, protože je zapojen

mezi dvěma bloky přenosu dat a představuje samostatný ovládací prvek. Zapojení dle D1 tak činí podstatně složitějším a nákladnějším.

- Podle řešení dle D1 není možno dosáhnout v zapojení nižšího počtu použitých mikroprocesorů oproti počtu použitých uživatelských rozhraní, která je nasnadě z patentu č. 299791.
- V řešení podle všech příkladných provedení a dle výkresů napadeného patentu dojde vždy k úspoře minimálně jednoho bloku přenosu dat – dle D1 vysokorychlostního modemu, přičemž podle shodně použitého názvu v D1 pro zařízení 234 a 324 (které používá vysokorychlostní modem) Communication Link (komunikační spojení) je zřejmé, že i zařízení nazvané komunikační spojení 234 obsahuje modem, čímž tak představuje druhý uspořené blok přenosu dat v řešení podle napadeného patentu.
- V napadeném patentu se vůbec nevyskytuje obdoba zařízení z D1 nazvaného Central Server Computer 220.
- D1 používá podle příkladů provedení a obr. 10 v zapojení mezi zákazníkem a centrálním ovladačem 90 tato zařízení: Uživatelské rozhraní (obsahující více použitých zařízení, takže ve složitějším provedení) – mikroprocesor uživatelského rozhraní – komunikační spojení (234), – ovladač herního banku (232) – síťový řadič (230), zahrnující modem– centrální řadič, obsahující mikroprocesor (90) (dle ÚPV totožný s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu) – central server computer, obsahující mikroprocesor (220) . komunikační spojení (324), zahrnující modem – komunikační síť (322) – hlavní počítač (320)
- Výše uvedené zapojení dle D1 ještě jednou v terminologii patentu č. 299791: Uživatelské rozhraní (C) – mikroprocesor uživatelského rozhraní (v napadeném patentu není možno ho k ničemu přirovnat) – blok přenosu dat (4) 4 – ovladač herního banku (v napadeném patentu zcela absentuje a není ho tedy k čemu přirovnat) – blok přenosu dat (4) - mikroprocesor centrálního ovladače (v napadeném patentu ho není k ničemu přirovnat) – mikroprocesor central server computer (v napadeném patentu není možno ho k ničemu přirovnat) – blok přenosu dat (4) – komunikační síť (5) – centrála sázkové kanceláře (6). Zde je nutno dodat, že ani jeden z obsažených mikroprocesorů není možno ztotožnit s mikroprocesorem sázkového terminálu (A), protože ani jeden z uvedených mikroprocesorů nezastává v zapojení dle D1 totožnou pozici a ani funkci, jako mikroprocesor sázkového terminálu (A) v porovnávaném patentu. Platí to i pro 4. nárok na ochranu napadeného patentu, protože v jeho znění mikroprocesor osobního počítače (F) je propojen s mikroprocesorem sázkového terminálu (A), nikoliv jako v zapojení dle D1 prostřednictvím (v případě nahrazení pouze uživatelského rozhraní hráčích

terminálů pak i rovněž prostřednictvím vždy patřičného mikroprocesoru bývalého hracího automatu) komunikačního spojení 234 s ovladačem herního banku 232 a dále se síťovým ovladačem 230, zahrnujícím modem, přičemž teprve poté je (zde musíme nutně použít terminologii použitou Úřadem v rozhodnutí, neboť jinak není možno vůbec dojít ke srovnání...) propojen s „adekvátním“ mikroprocesorem centrálního řadiče 90 (v terminologii Úřadu tedy, jak tvrdíme je sice chybně, ale přesto ztotožněný centrální ovladač 90 s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu). Jediný blok přenosu dat (4) známý z napadeného patentu se však podle řešení napadeného patentu nachází vždy a pouze mezi mikroprocesorem sázkového terminálu (A) (který je vždy propojen přímo s mikroprocesorem (F) počítače (G)) a mezi komunikační sítí (5) pro přenos dat na/z centrály (6) sázkové společnosti. Předmětem ochrany podle patentu č. 299791 však je ovšem ve všech nárocích jak jednodušší, tak propojením jednotlivých zařízení zcela jiné schéma zapojení.

- Z řešení podle D1 není v zapojení vůbec znám mikroprocesor (A) sázkového terminálu z napadeného patentu, který podle patentových nároků za prvé: komunikuje současně s uživatelským rozhraním a prostřednictvím bloku přenosu dat (4) a komunikační sítě (5) přímo s centrálou (6) sázkové kanceláře, za druhé: je jediným mikroprocesorem v zapojení mezi uživatelským rozhraním a centrálou (6) sázkové kanceláře a za třetí: umožňuje v poměru počtu použitých uživatelských rozhraní vůči počtu použitých mikroprocesorů (A) sázkového terminálu dosáhnout vyšší kladná celá čísla než jedna.
- V řešení dle D1 nesplňuje žádný bod z výše uvedených ani jediný ze všech použitých mikroprocesorů.
- Rozdělení zapojení podle napadeného patentu do jednotlivých bloků A, B, C, D, E, G umožňuje podle popisu, příkladu a výkresů tyto bloky vzájemně logicky (viz. popis) kombinovat podle potřeb provozovatele, přičemž počty, respektive poměry jejich počtů v zapojení se mohou měnit. V D1 je přitom např. poměr uživatelských rozhraní vůči mikroprocesorům uživatelských rozhraní (nebo v tomto případě i naopak) vždy roven jedné, přičemž navíc dokument D1 neumožňuje v rámci hracího místa C použití pouze jednoho hracího automatu a přičemž navíc vyžaduje vždy propojení s dalším mikroprocesorem v rámci provozovny k propojení s centrálou. V nezávislém nároku napadeného patentu výsledek stejného poměru není limitován jinak, než technologickou kapacitou provedení použitého zařízení. Výsledek tohoto poměru může tudíž být v celých kladných číslech teoreticky neomezeně velký.
- V D1 neexistuje opora pro možnost v centrálně řízeném hracím systému zapojit pouze jeden hrací automat na provozovně. Na obr. i v popisu se D1 zmiňuje

výhradně o zapojení vícero herních automatů G na provozovně. To vyplývá rovněž z charakteru způsobu sázení a popisované hry, pro kterou je dokument D1 zcela přizpůsoben a navržen. Je proto zcela logické, že řešení podle D1 takové zapojení nepřipouští. Ztotožníme-li se však příkladně (pro tento odstavec) s tvrzením Úřadu, pak mikroprocesor centrálního řadiče (90) má představovat mikroprocesor sázkového terminálu (A). I při takovém ztotožnění je třeba postupovat v souladu s popisem a obrázky známými z D1. Připustíme (pro tento odstavec), že se stejně jako Úřad ztotožníme i s účelovým výkladem a chybným přirovnáním bloku přenosu dat (4) z napadeného patentu, jak je uvedeno níže v citaci z rozhodnutí o zrušení patentu. Síťový ovladač (230), zahrnující modem (představující tak blok přenosu dat) je vždy zapojen mezi uživatelské rozhraní a centrální řadič (90). Toto tvrzení uvádí v odůvodnění rozhodnutí o zrušení patentu č. 299791 i sám ÚPV a není tedy zřejmé, proč, když ÚPV tuto odlišnost uvedl a znal, tak ji již dále nehodnotil. To považujeme za další zásadní chybu ÚPV. Pro jistotu zde zopakujeme již výše zmíněnou citaci slov ÚPV z rozhodnutí, ze str. 7, 2. odstavec – cituji: **„Síťový řadič- ovladač 230 podle namítaného dokumentu D1 je vložen mezi centrálním řadičem 90 a připojenými hracími automaty spolu s propojovacím uzlem a ovladačem herního banku, spolu s nimiž tak představuje modul datového zabezpečení ve smyslu patentu.“** Lze pouze dodat, že patentem č. 299791 je však chráněno zcela jiné zapojení, ve všech nárocích na ochranu.

Z výše uvedených rozdílů, výčtu zařízení a sledu v jejich zapojení dle D1 je zřejmé, že dokument D1 nejenom že obsahuje a používá pro vytvoření centrálně řízené sítě hracích zařízení v porovnání s napadeným patentem podstatně více zařízení (přičemž napadený patent některá z nich vůbec neobsahuje a naopak navíc obsahuje zařízení funkčně neztotožnitelná) a je tedy výrazně složitější, ale tato zařízení jsou na rozdíl od napadeného řešení ještě navíc zapojena v logicky odlišném sledu a činí tak dokument D1 pro porovnání s napadeným patentem bezpředmětným.

Úřad se v rozporu se svými povinnostmi nezabýval dostatečně, případně dokonce vůbec, všemi našimi argumenty a předloženými důkazy, přičemž prokazatelně mylně interpretoval některá naše tvrzení z vyjádření k návrhu na zrušení. Ty důkazy předložené zúčastněnými stranami, kterými se zabýval, hodnotil účelově, nikoliv podle skutečného stavu. Podstatné rozdíly mezi všemi použitými zařízeními v porovnávaných řešeních a rovněž v jejich zapojení v D1 oproti řešení chráněnému napadeným patentem nehodnotil vůbec. Tím došel ke zkreslenému závěru, co se novosti napadeného patentu týká. Z toho pak pochopitelně vychází nedostatečná a tím chybná zjištění při posouzení, zda je předmět chráněný napadeným patentem výsledkem vynálezecké činnosti.

Porovnání znaků řešení D1 a napadeného patentu v logickém sledu dle propojení:

D1	Napadený patent
uživatelské rozhraní hracího automatu	uživatelské rozhraní (C)
mikroprocesor hracího automatu	z hlediska funkcionality nemá
přirovnání	
z hlediska funkcionality nemá přirovnání	mikroprocesor (A) sázkového
terminálu	
komunikační spojení – modem 234	z hlediska funkcionality nemá
přirovnání	
ovladač herního banku 232	nepoužito
síťový ovladač - 230	z hlediska funkcionality nemá
přirovnání	
centrální ovladač 90	nepoužito
central server computer 220	nepoužito
komunikační spojení – modem 324	z hlediska funkcionality nemá
přirovnání	
z hlediska funkcionality nemá přirovnání	blok přenosu dat (4)
komunikační síť 322	komunikační síť (5)
centrální počítač 320	centrála sázkové kanceláře (6)

Prokázání novosti a vynálezeckého kroku napadeného řešení

Zastáváme názor, že je tedy třeba porovnat všechny znaky známé jako základní z relevantního řešení v D1 se znaky, které jsou známé z nezávislého nároku napadeného patentu. Přitom však pro objektivní porovnání dokumentů je třeba se zabývat i těmi znaky, které některé z porovnávaných řešení neobsahují.

Vzhledem k výše uvedenému lze jako znaky splňující podmínku novosti označit ty znaky, které jsou použity v nezávislém nároku napadeného patentu, a porovnávané řešení D1 je neobsahuje, případně je obsahuje ve snaze o dosažení totožného cíle a účinku řešení v zapojení ve větším počtu, případně jejich funkcionality vzhledem k zapojení v systému je odlišná, případně je odlišné jejich zapojení v systému. Přitom je třeba zkoumat rovněž totožnost nebo rozdílnost všech souvislostí, například cílů, prostředků, dosaženého účinku.

Na základě výše uvedeného předkládáme níže argumenty:

Pro posouzení novosti a dosažení vynálezického kroku nezávislého nároku a nároků 2. a 3. napadeného patentu bylo v rozhodnutí o jeho zrušení použito jako relevantní zkoumání znaků pouze oproti dokumentu D1.

Přitom však došlo ze strany Úřadu k chybnému přirovnání mikroprocesoru centrálního ovladače 90 z D1 k mikroprocesoru (A) sázkového terminálu v napadeném patentu. Mylnost takového přirovnání lze jednoduše prokázat, protože ze všech obrázků, podstaty i příkladů napadeného patentu je zřejmé, že v porovnávaných nárocích je vždy prvním zařízením, připojeným na uživatelské rozhraní mikroprocesor (A) sázkového terminálu.

O správném ztotožnění uživatelských rozhraní obou řešení přitom není pochyb.

Z výše uvedené logiky se zdá, že pro uvedené nároky by měl tedy pro přirovnání pojmů vyhovovat v D1 mikroprocesor uživatelského rozhraní hracího automatu. Při bližším prozkoumání však je zřejmé, že to není možné. Mikroprocesor uživatelského rozhraní hracího automatu je totiž napojen na celou řadu dalších zařízení (viz. obr. 10, uvedeme jen jejich čísla: 234, 232, 230) a teprve poté je napojen na mikroprocesor centrálního ovladače (90) a na central server computer (220). Z toho plyne řada odlišností oproti napadenému patentu, které ho tak činí pro porovnání s funkcionalitou mikroprocesoru (A) sázkového terminálu bezpředmětným.

Jako nové je tedy možné označit oproti D1 jednodušší zapojení mikroprocesoru (A) sázkového terminálu, čímž oproti D1 dojde k prokazatelným úsporám při zapojení s centrálou (není třeba 234, 232, 230, 220).

Dále dojde k úsporám podle napadeného patentu při použití zapojení vyššího počtu uživatelských rozhraní (C), kdy napadený patent umožňuje takové řešení, že poměr počtu použitých uživatelských rozhraní (C) vůči poměru počtu použitých mikroprocesorů (A) sázkového terminálu bude vyšší než jedna. Tuto funkci však mikroprocesor uživatelského rozhraní hracího automatu neumožňuje.

Je třeba ještě dodat, že mikroprocesor uživatelského rozhraní hracího automatu není, na rozdíl od napadeného patentu, v řešení mezi uživatelským rozhraním a hlavním počítačem 320 jediným mikroprocesorem. Dalším v řadě je mikroprocesor centrálního ovladače 90 a mikroprocesor central server computer 220. Přitom je ještě možno dodat, že v kontextu D1 je možno jako zařízení obsahující mikroprocesor označit i centrální ovladač 232, což však již pro porovnání obou řešení je nepodstatné.

Z výše uvedeného plyne, že mikroprocesor (A) sázkového terminálu nelze z hlediska jeho zapojení a funkcionality v chráněném zapojení napadeného patentu srovnávat s mikroprocesorem uživatelského rozhraní hracího automatu z D1.

Zastáváme názor, že výše popsané je pro 1. až 3. nárok jak znakem novosti,

tak výsledkem vynálezecké činnosti, protože pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky namítaného protistranou, přičemž je zřejmé jejich nedostatečné prozkoumání v rozhodnutí o zrušení patentu č. 299791.

V rozhodnutí se dále uvádí, že pro odborníka, který je seznámen s obsahem namítaných dokumentů D1 a D2, a byl postaven před úkol realizovat řešení podle napadeného patentu, je zřejmé, že uživatelské rozhraní je možno realizovat pomocí počítače, a je tudíž pro něho nasnadě zvolit v té době běžný osobní počítač s obrazovkou a klávesnicí, spojený s mikroprocesorem sázkového terminálu. S tím nelze než souhlasit.

Avšak je třeba si uvědomit to, co jsme již výše prokázali. Totiž že z namítaného řešení D1 není znám takový mikroprocesor, který by umožňoval dosáhnout totožných výhod vyplývajících z jeho zapojení a funkcionality (jako příklad uvedme fakt, že ke každému mikroprocesoru hracího terminálu by musel být připojen vždy jen jeden osobní počítač, přičemž ovšem počet zapojených mikroprocesorů mezi uživatelským rozhraním a centrálou by se proti výše uváděným příkladům nezměnil a byl stále vyšší než v napadeném patentu), přičemž ta je ve 4. nároku napadeného patentu zachována, s výjimkou toho, že tentokrát je propojený s počítačem (G) prostřednictvím mikroprocesoru počítače (F).

Jestliže se tedy v řešení dle D1 nenachází mikroprocesor srovnatelný s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu, nemá odborník zmíněné počítače z D2 na co srovnatelného připojit. A připojí-li je na stávající schéma D1, dosáhne opět pouze zcela odlišného zapojení, v němž nikdy nemůže dosáhnout totožného účinku a stejných výhod, které jsou známé ze 4. nároku napadeného patentu. Pro jistotu je třeba dodat, že odborník by byl seznámen nikoliv z obsahem namítaného patentu, jak plyne z rozhodnutí o zrušení, ale s obsahem dokumentů D1 a D2.

Zastáváme názor, že 4. nárok vykazuje jak znak novosti, tak je výsledkem vynálezecké činnosti, protože pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky namítaného protistranou, přičemž je zřejmé jejich nedostatečné prozkoumání v rozhodnutí o zrušení patentu č. 299791.

Nakonec je třeba ještě upozornit na fakt, že v této kapitole se nezabýváme ostatními odlišnostmi. Nikoliv ovšem proto, že jsou nepodstatné, ale proto, že výše jsme zmínili pouze ty podstatnější, z hlediska novosti a dosažení vynálezeckého kroku zcela nepřehlédnutelné.

S některými tvrzeními Úřadu se nelze ztotožnit. Jedná se především se o výklad a srovnání některých zařízení z D1 se zařízeními z napadeného patentu. Úřadu na str. 10 rozhodnutí, ve 2. odstavci uvádí:

„Z namítaného dokumentu D1 je dále známo, že uživatelská rozhraní zahrnují datový displej a zařízení pro zadávání dat. Dále obsahují mikroprocesor...“

S touto částí se ztotožňujeme s tím, že je třeba zdůraznit, že každé jedno uživatelské

rozhraní používá vždy jeden svůj vlastní mikroprocesor a jiná možnost v řešení podle D1 neexistuje. Výše citovaná věta pak dále pokračuje:

„... spojený s centrálním řadičem 90 (ovladačem), tj. podle terminologie patentu s mikroprocesorem sázkového terminálu.“

Zde je třeba zdůraznit, že centrální řadič 90 je propojen s mikroprocesory uživatelských rozhraní při propojení s hlavním počítačem 320 vždy prostřednictvím dalších v D1 nezbytných zařízení, což již však Úřad chybně nezmiňuje a nehodnotí. Souhlasíme s tím, že centrální ovladač 90 využívá mikroprocesor, důrazně ale odmítáme ztotožnění mikroprocesoru centrálního ovladače 90 s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu.

Pro objektivní posouzení stavu techniky je důležité diskutovat pojem „uživatelské rozhraní“ (nikoliv již však správnost užití slovního pojmu, napadeného účelově v návrhu na zrušení protistranou) a rovněž jeho umístění v daném systému vzhledem ke všem ostatním součástem systému samoobslužného sázkového terminálu, neboť právě jeho umístění je klíčem ke specifické kombinaci, která je nová a je výsledkem vynálezecké činnosti, tak jak je popsána v napadeném patentu.

Problematiku bloku 2 přepěťové ochrany Úřadem popisovanou na str. 6 a 7 nebudeme dále diskutovat, neboť v textu tohoto rozkladu dovozujeme, že novost a vynálezecká činnost napadeného patentu spočívají na jiných zásadních rozdílech.

Na straně 7 v rozhodnutí Úřadu, v 1. odstavci Úřad zkoumá shodné znaky porovnávaného dokumentu D1 a patentu č. 299791 účelovým způsobem, kdy se opět vůbec nezabývá argumenty majitele napadeného řešení.

Nezmiňuje skutečnost, že uživatelské rozhraní dle D1 obsahuje vždy více technických zařízení, čímž je složitější a nákladnější, náchylnější k poruchám než základní řešení dle nezávislého nároku patentu č. 299791, se kterým ho porovnává.

Zmiňuje sice skutečnost, že – cituji: **„Hrací automaty jsou individuální a mohou dokonce být používány samostatně“**. Tu však již dále vůči nezávislému nároku účelově nehodnotí a nezmiňuje zde ani skutečnost, že takto koncipované hrací automaty nutně musí využívat a tedy i obsahovat vždy vlastní mikroprocesor. Tento fakt a rovněž skutečnost, že si je toho ÚPV plně vědom i přes účelové neuvedení této skutečnosti v jiných podstatných pasážích dokládá jediná zmínka Úřadu o našem výše uvedeném tvrzení, avšak účelově až při hodnocení 4. nároku napadeného řešení na str. 10 rozhodnutí, odst. 2.:

„Z namítaného dokumentu D1 je dále známo, že uživatelská rozhraní zahrnují datový displej a zařízení pro zadávání dat. Dále obsahují mikroprocesor spojený s centrálním ovladačem, tj. podle terminologie patentu s mikroprocesorem sázkového terminálu.“

Podotýkáme, že s dovětkem za zkratkou „tj.“ se však neztotožňujeme.

Nelze souhlasit s tvrzením Úřadu uváděným na str. 7 kde je doslovně uvedeno **„Z namítaného dokumentu D1 tedy je znám systém samoobslužného herního místa,**

v terminologii napadeného patentu systém samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor sázkového terminálu, a alespoň jedno uživatelské rozhraní, zahrnující datový displej a zařízení pro zadávání dat, které je propojeno s mikroprocesorem sázkového terminálu, přičemž uživatelské rozhraní tvoří samostatnou část sázkového terminálu.“

Vzhledem k argumentům uvedeným nejen v návrhu na zrušení, ale i v odůvodnění Rozhodnutí o zrušení napadeného patentu se jeví, že jsou neobjektivním výkladem skutečného stavu techniky popsaného v namítaném dokumentu D1 a to jak ze strany navrhovatele (což už máme za prokázané i ze znaleckého posudku č. 80-5/2009 v kapitole 3.8 a z kapitol předchozích – ani to však Úřad v odůvodnění nijak nezkoumal a nehodnotil), stejně tak došlo k pochybení i ze strany Úřadu.

Zde je třeba uvést, že v odůvodnění rozhodnutí se jeho autor z nepochopitelných důvodů nedostatečně zabýval namítanou zásadní odlišností (z níž jasně plyne nepřítomnost jakéhokoli druhého či dalšího mikroprocesoru v základním zapojení: uživatelského rozhraní - mikroprocesor – blok přenosu dat – centrála sázkové společnosti (tedy mezi uživatelským rozhraním a centrálou sázkové společnosti), včetně toho, že výše poměru počtu použitých uživatelských rozhraní vůči počtu mikroprocesorů (A) sázkového terminálu je limitována pouze technologickou kapacitou, čímž by takovéto řešení mělo jednoznačně splnit podmínku vynálezecké činnosti. Jsme toho názoru, že Úřad velmi pravděpodobně porušil povinnost zabývat se všemi předloženými důkazy obou zúčastněných stran a podle vlastního uvážení je hodnotit. Výše uvedeným se ani nezabýval, ani tento argument nijak nehodnotil. To považujeme za zcela zásadní chybu, díky níž jsou konečné závěry značně zkreslené oproti fakticky prokazatelnému (a námi již jednou prokázanému) stavu techniky - a tedy neobjektivní.

Pro opatrnost dodáváme, že systém herního místa C₁ není v terminologii napadeného patentu systém samoobslužného sázkového terminálu. Protože oproti dokumentu D1 se podle nezávislého nároku lišíme propojením uživatelského rozhraní C s centrálou sázkové společnosti (6) jedinou mikroprocesorovou jednotku A, přičemž v žádném z namítaných řešení nemůže být počet mikroprocesorů nižší než počet uživatelských rozhraní. Není nám zcela jasné, proč se Úřad již dále v Rozhodnutí k těmto námitkám nijak nevyjádřil. Přitom je pro odborníka nasnadě, že zásadním rozdílem mezi řešením podle napadeného patentu č. 299 791 a řešením podle namítaného dokumentu D1 (US patentu č. 673456) je, že „uživatelské rozhraní C“ v provedení podle napadeného patentu neobsahuje (v případě provedení podle nároků 1 až 3 podle patentu č. 299 791) mikroprocesor, přičemž v řešení dle D1 nutně musí být počet mikroprocesorů v zapojení mezi uživatelským rozhraním a hlavním počítačem vždy vyšší než počet uživatelských rozhraní, čímž je provedení

podle napadeného patentu výrazně jednodušší, než je tomu u řešení podle D1. V D1 jsou vždy (viz. obr. 10 a příklady uvedené v popisu) mezi uživatelským rozhraním a centrálnou zapojena zařízení obsahující mikroprocesor: mikroprocesor hracího automatu, ovladač herního banku (232), centrální ovladač (90), central server computer (220). Přitom část označovaná jako „Gaming terminals 80“ **vždy obsahuje mikroprocesor**, přičemž součást označovaná jako „gaming machine G“ je možno v kontextu „gaming terminals 80“ považovat za součást obsahující mikroprocesor. Odborníkovi, který studuje obsah namítaného dokumentu je jasné, že z přítomnosti mikroprocesoru v klientské stanici, ať už je pojmenována jako „uživatelské rozhraní“ či „gaming terminals“ totiž vyplývají další důsledky uspořádání zařízení, protože procesor jako takový nutně ke své činnosti vyžaduje celou řadu dalších zařízení (operační paměti, sběrnice, napájení, chlazení apod. viz. obr. 8, který je uveden v D1). Takovéto provedení je výrazně složitější, dražší a náchylnější na poruchy.

Není možné ztotožnit centrální řadič 90 opatřený síťovým řadičem 230 s modemem 234 z dokumentu D1 s žádným zařízením samoobslužného sázkového terminálu popsáním v napadeném patentu, tedy ani s mikroprocesorovou jednotkou A v napadeném patentu. Centrální řadič 90 sice také obsahuje mikroprocesor, ale slouží k propojení jednotlivých hracích míst C₁.....C_n s hlavním počítačem. Tento centrální řadič 90 je propojený (komunikuje přes další zařízení) s mikroprocesorem hracího automatu 80, který kromě mikroprocesoru obsahuje také datový displej a zařízení pro zadávání dat. V případě napadeného patentu však mikroprocesorová jednotka A je propojená se samostatnými uživatelskými rozhraními C, které obsahují pouze datový displej Z a zařízení pro zadávání dat 8 (a fakticky je řídí).

Jak je uvedeno výše i Úřad ve svém odůvodnění zastává názor, že centrální ovladač 90, podle D1 je programovatelný, a není pochyb o tom, že je realizován jako mikroprocesor.

Toto tvrzení má též oporu v popisu D1 sloupec 6 řádky 60 až 65 a sloupec 7 řádky 1 až 15 a dále též v obr. 10. Z tohoto příkladného provedení vícemístného hracího systému 300 vyplývá, že více hracích míst C₁ až C_n je propojeno přes komunikační spojení 324, které je provedené jako vysokorychlostní modem a počítačovou síť 322 s hlavním počítačem 320. Přitom každé z míst C₁ až C_n je propojeno na centrální řadič 90 opatřený síťovým ovladačem 230, jenž zahrnuje vysokorychlostní modem.

Úřad ve svém odůvodnění zastává názor, že centrální řadič 90 opatřený síťovým řadičem 230, jenž zahrnuje vysokorychlostní modem, odpovídá bloku 4 přenosu dat uvedenému v úvodní části prvního nároku napadeného užitného vzoru.

S řadičem 90 je pak přes ovladač herního banku 232 a komunikační spojení 234 spojeno více herních míst či hracích terminálů G_1 až G_n , přičemž takového uspořádání představuje modul B napájení a datového zabezpečení. Přitom dále z popisu D1 vyplývá, že herní místa či hrací terminály G_1 až G_n odpovídají hracím terminálům 80.

Porovnáme-li modul B napájení a datového zabezpečení, tak jak je znázorněn na obr. 1 napadeného patentu, pak tento modul neobsahuje mikroprocesor a tudíž není totožný s řadičem 90 a s ním spojeným ovladačem 232 herního banku a komunikačním spojením 234 připojeným na hrací terminály G_1 až G_n . Navíc v D1 není opora pro tvrzení, že ovladač herního banku (232) tvoří součást modulu napájení a datového zabezpečení B ve smyslu napadeného patentu. Toto tvrzení je tak nutno pokládat za účelové. Přitom je patrné z obr.1 a obr.10 namítaného dokumentu D1 a dále také z popisu D1, že uživatelské rozhraní C ve smyslu popisné části napadeného patentu není totožné s uživatelským rozhraním, které ve smyslu popisu dokumentu D1 tvoří hrací terminály 80, neboť tyto vždy obsahují mikroprocesor, jak je uvedeno výše.

Totéž vyplývá, porovnáme-li dále systém popsany v napadeném patentu se systémem popisovaným na obr. 10 dokumentu D1, kde jednotlivá hrací místa C_1, \dots, C_n propojují jednotlivá hrací zařízení G_1, \dots, G_n přes komunikační spojení 234 a centrální řadič 90 opatřený síťovým řadičem 230 s modemem 324 a přes počítačovou síť 322 s hlavním počítačem 320.

Jak z namítaného dokumentu vyplývá, nebylo před datem podání známo řešení, které by tvořilo překážku patentové ochrany předmětu podle 1. nároku napadeného patentu.

Technické řešení podle prvního nároku napadeného patentu je nové tím, že chrání specifickou kombinací a vzájemné propojení jednotlivých prvků samoobslužného sázkového terminálu. Nové je zejména uspořádání samoobslužného terminálu, které v tomto pojetí obsahuje jeden mikroprocesor A spojený s uživatelským rozhraním C, jenž obsahuje pouze datový displej 7 a zařízení 8 pro zadávání dat, a dále tím, že modul B napájení a datového zabezpečení zahrnuje, jednak zdroj 1 napětí, jednak blok 2 přepětové ochrany, jednak záložní zdroj 3 a jednak blok 4 přenosu dat (odpovídá modemu 234 spojení), který v porovnání se stavem techniky popisovaným v dokumentu D1 neobsahuje centrální řadič 90 obsahující procesor, ovladač herního banku 232, vícero bloků přenosu dat, Central Server Computeru 220. Odborník, který bude postaven před úkol realizovat samoobslužný sázkový terminál, zcela jistě zvolí obvyklá a známá řešení hracích automatů, jejichž procesor (v terminologii napadeného patentu mikroprocesor (A)) propojí s centrálním řadičem 90, který je programovatelný a je nasnadě, že obsahuje mikroprocesor a další prvky jako např. operační paměti, sběrnice, napájení apod. Technické řešení podle prvního nároku napadeného patentu tak splňuje podmínku vynálezecké činnosti

Řešení podle 2. a 3. nároku napadeného patentu, která jsou závislá na 1. patentovém nároku jsou pak také způsobilá patentové ochrany, protože platí pouze v kombinaci s 1. nárokem. K dalším namítaným materiálům lze uvést jen tolik, že napadený patent nechrání jednotlivé prvky tvořící "uživatelské rozhraní" či jednotlivé prvky celého systému, ale chrání specifickou kombinaci a vzájemné propojení jednotlivých prvků „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu“. To potvrzují i slova Úřadu ze str. 6 rozhodnutí o zrušení, kde v 5. odstavci se uvádí:

„Sázkový terminál pak představuje celek, který je předmětem technického řešení a zahrnuje součásti uvedené v prvním patentovém nároku, mezi něž také patří uživatelská rozhraní.“

Řešení podle 4. nároku na ochranu napadeného patentu, ve kterém je namísto uživatelského rozhraní popsaného v 1. až 3. nároku zapojen počítač (G), je pak také způsobilé patentové ochrany, protože nahradíme-li hrací automaty v D1 běžnými počítači, tak jak to v rozhodnutí o zrušení popisuje Úřad, nijak to nemění vůči napadenému patentu podstatu a charakter odlišností celého zapojení podle D1, které jsme výše popsali.

Přesto, pro opatrnost, jsme pro jistotu připraveni učinit úpravu patentových nároků patentu č. 299791 a to v tom smyslu, že se vzdáváme závislosti 4. nároku na 1 nároku. Proto žádáme o přeformulování 4. závislého nároku a to tak, že tento nárok již nebude nadále chráněn jako nárok závislý na 1. nároku na ochranu, ale při zachování podstaty a při nerozšíření rozsahu původní ochrany, přičemž pro to existuje opora v popisu, bude nadále chráněn jako nárok nezávislý. Vzhledem k tomu, jak podstatně mění 4. nárok na ochranu podstatu uživatelského rozhraní z 1. nároku na ochranu řešení, považujeme to za vhodné a logické řešení případných dalších nejasností. Upravené znění 4. nároku je následující:

4. „Uspořádání systému samoobslužného sázkového terminálu, obsahující mikroprocesor (A) sázkového terminálu a modul (B) napájení a datového zabezpečení, jenž zahrnuje blok (2) přepětové ochrany propojený se zdrojem (1) napětí a záložním zdrojem (3) napětí a dále blok (4) přenosu dat propojený přes komunikační síť (5) s centrálou (6) sázkové společnosti, kde alespoň jedno uživatelské rozhraní (C), zahrnující datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, je propojeno s mikroprocesorem (A) samoobslužného sázkového terminálu, přičemž uživatelské rozhraní (C) tvoří samostatnou část samoobslužného sázkového terminálu, se vyznačuje tím, že uživatelské rozhraní (C) tvoří počítač (G) s mikroprocesorem (F), který dále obsahuje datový displej (7) a zařízení (8) pro zadávání dat, přičemž počítač (G) je propojen s mikroprocesorem (A) sázkového terminálu.“

Vzhledem k výše diskutovanému nepochopení základních odlišností řešení podle patentu a řešení popsaných v dokumentech D1 až D3 a z důvodu vyjasnění stanoviska majitele patentu žádáme Úřad o svolání ústního jednání. Na svolání

ústního jednání netrváme v případě, že se ÚPV v řízení o rozkladu ztotožní s jeho obsahem.

Zastáváme názor, že navrhovatel v návrhu na zrušení nepředložil proti patentovým nárokům 1 až 4 dostatečné důkazy svědčící o nenovosti či nesplnění podmínky vynálezecké činnosti ze strany řešení podle napadeného patentu.

Na základě rozboru výše provedeného, žádáme, aby Rozhodnutí o zrušení patentu

č. 299 791

(č. spisu PV 2003-1824), ze dne 1.července 2009

bylo zrušeno a platnost patentu potvrzena pro všechny nároky.

V Brně dne 3.8..2009